

Z A K O N

O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE REPUBLIKE KAZAHSTAN O UZAJAMNOM PODSTICANJU I ZAŠTITI ULAGANJA

Član 1.

Potvrđuje se Sporazum između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Kazahstan o uzajamnom podsticanju i zaštiti ulaganja, sačinjen u Astani 7. oktobra 2010. godine, u originalu na srpskom, kazaškom, ruskom i engleskom jeziku.

Član 2.

Tekst Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Kazahstan o uzajamnom podsticanju i zaštiti ulaganja u originalu na srpskom jeziku glasi:

**Sporazum između
Vlade Republike Srbije
i
Vlade Republike Kazahstan
o uzajamnom podsticanju i zaštiti ulaganja**

Vlada Republike Srbije i Vlada Republike Kazahstan (u daljem tekstu: Strane),

U želji da ohrabre državljane svojih država da investiraju kapital, tehnologiju i znanje na njihovim teritorijama,

U nameri da stvore i održavaju povoljne uslove za uzajamna ulaganja,

Uverene da će podsticanje i zaštita ulaganja doprineti jačanju preduzetničkih inicijativa i time značajno doprineti razvoju ekonomskih odnosa između Strana,

Sporazumele su se o sledećem:

Član 1.

Definicije

U smislu ovog sporazuma:

1. Izraz „ulaganje” označava svaku vrstu imovine koju ulagač države jedne Strane ulaže na teritoriji države druge Strane, u skladu sa njenim zakonima i propisima i obuhvata posebno, mada ne i isključivo:

a) pokretnu i nepokretnu imovinu i druga srodna svojinska prava, kao što su hipoteka, zaloga, jemstvo zakup, plodouživanje i druga prava;

b) učešće u privrednim društvima;

v) akcije, obveznice, kao i drugi oblici hartija od vrednosti;

g) novčana potraživanja, kao i potraživanja na određenu činidbu koja imaju ekonomsku vrednost, u skladu sa nacionalnim zakonodavstvom;

d) prava intelektualne svojine (kao što su autorska i srodna prava, patent, industrijski dizajn ili modeli, trgovački znaci), kao i pravo na *goodwill*, tehničke procese i *know how*;

đ) koncesije stečene u skladu sa zakonima i propisima Strane na teritoriji čije države se vrši ulaganje.

Promena oblika u kome se sredstva ulažu ili ponovo ulažu, neće uticati na njihov karakter kao ulaganja.

2. Izraz „prihodi” označava novčane iznose koje donosi ulaganje i obuhvata, posebno, ali ne i isključivo, profit, kapitalnu dobit, dividende, kamate, naknade po osnovu prava intelektualne svojine, i takse.

3. Izraz „ulagač” označava:

a) fizičko lice koje ima državljanstvo države jedne Strane i ulaže na teritoriji države druge Strane.

b) pravno lice ustanovljeno, osnovano ili na drugi način organizovano u skladu sa važećim zakonima i propisima države jedne Strane, i koje ulaže na teritoriji države druge Strane.

4. Izraz „teritorija” označava:

U odnosu na Republiku Srbiju: Teritoriju nad kojom Republika Srbija vrši suverena prava i jurisdikciju u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom.

U odnosu na Republiku Kazahstan: Teritoriju obuhvaćenu kopnenim, morskim i vazdušnim granicama, uključujući zemlju, vodu, morsko dno i vazdušni prostor iznad njih nad kojima Republika Kazahstan ostvaruje suverena prava i jurisdikciju u skladu sa principima ustanovljenim nacionalnim zakonodavstvom i međunarodnim pravom.

Član 2.

Podsticanje i zaštita ulaganja

1. Svaka Strana će podsticati i stvarati povoljne uslove za ulagače države druge Strane da ulažu na teritoriji njene države i dozvoljavati takva ulaganja u skladu sa svojim zakonima i propisima.

2. Ulaganja ulagača svake Strane će na teritoriji države druge Strane uživati pravičan i ravnopravan tretman i punu zaštitu i bezbednost. Nijedna od Strana neće, ni na koji način, nerazumnim ili diskriminatornim merama ometati ulagača druge Strane u upravljanju, održavanju, korišćenju, uživanju ili raspolaganju njegovim ulaganjima na teritoriji svoje države.

3. Svaka Strana će, u skladu sa svojim zakonima i propisima, stvarati povoljne uslove za izdavanje viza i radnih dozvola koje se traže za ulagače države druge Strane na teritoriji njene države sa ciljem da ulagači druge Strane mogu obavljati aktivnosti u vezi sa ulaganjem.

4. Reinvestirana dobit od ulaganja, koje je izvršeno u skladu sa nacionalnim zakonima i propisima države Strane na čijoj teritoriji je izvršeno ulaganje, uživaju isti tretman kao i prvobitno ulaganje.

Član 3.

Nacionalni tretman i tretman najpovlašćenije nacije

1. Svaka Strana će na teritoriji svoje države obezbediti ulagačima i ulaganjima druge Strane tretman koji je nije manje povoljan od onog koji obezbeđuje sopstvenim ulagačima i njihovim ulaganjima ili ulagačima i ulaganjima državljanima trećih država, zavisno od toga koji je povoljniji.

2. Odredbe stava 1. ovog člana neće se tumačiti kao obaveza Strane da ulagačima države druge Strane daje bilo kakvu prednost u tretmanu, preferencijale ili privilegije koje država prve Strane daje ulagačima iz neke treće države u skladu sa:

(a) bilo kojim međunarodnim sporazumom ili članstvom u ekonomskoj uniji, carinskoj uniji, slobodnoj trgovinskoj zoni, monetarnoj uniji ili u sličnom međunarodnom sporazumu kojim se osnivaju ovakve unije ili drugi oblici regionalne saradnje, u kojoj Strana jeste ili može postati član, ili

(b) međunarodnim sporazumom koji se u celosti ili delimično odnosi na oporezivanje.

3. Odredbe st. 1. i 2. ovog člana neće se tumačiti tako da dozvole nekoj Strani da primeni neki drugi način rešenja spora ulagača države druge Strane, osim kako je propisano članom 9. ovog sporazuma.

Član 4.

Naknada gubitaka

1. Ulagaču države Strane čija ulaganja pretrpe štetu usled rata ili drugog oružanog sukoba, vanrednog stanja, pobune, ustanka ili nemira na teritoriji države druge Strane, obezbediće se tretman, u pogledu naknade, obeštećenja, povraćaja ili drugog načina naknade štete, koji je jednako povoljan kao tretman koji ta Strana daje ulagačima sopstvene države ili ulagačima bilo koje treće države.

2. Bez obzira na odredbe stava 1. ovog člana, ulagačima države jedne Strane koji, u bilo kojoj od situacija navedenih u tom stavu, pretrpe štetu na teritoriji države druge Strane, koja je posledica:

(a) zaplene njihove imovine, od strane organa vlasti države druge Strane, ili

(b) uništavanja njihove imovine od strane organa vlasti države druge Strane,

obezbediće se bez odlaganja pravična i odgovarajuća naknada pretrpljene štete nastale zaplenom ili uništavanjem njihove imovine.

Član 5.

Eksproprijacija

1. Nijedna od Strana neće ekspropirisati, nacionalizovati direktno ili indirektno, ulaganja ulagača države druge Strane niti primeniti drugu meru (u daljem tekstu: eksproprijacija), osim mera preduzetih:

a) u javnom interesu;

b) na nediskriminatorni način;

v) u skladu sa zakonom;

g) uz plaćanje promptne, adekvatne i efikasne naknade.

Ovakva naknada će odgovarati tržišnoj vrednosti ekspropisanog ulaganja kakva je bila neposredno pre eksproprijacije ili pre nego što je eksproprijacija postala opšte poznata činjenica, u zavisnosti od toga šta je bilo pre, i uključivaće kamatu po stopi utvrđenoj na tržišnoj osnovi za depozite u valuti plaćanja, obračunatoj od dana kada je eksproprijacija izvršena do datuma isplate i biće potpuno izvršiva i prenosiva.

2. Ulagač, čije ulaganje je ekspropirisano, ima pravo, u skladu sa principima ustanovljenim ovim sporazumom i zakonima i propisima države Strane na čijoj teritoriji je ulaganje izvršeno, na hitno rešavanje njegovog predmeta od strane sudskog ili drugog nezavisnog organa države te Strane, i na vrednovanje njegovog ulaganja.

Član 6.

Transferi

1. Svaka Strana će, u skladu sa svojim zakonima i propisima, garantovati ulagačima države druge Strane, nakon plaćanja svih poreskih obaveza, slobodan transfer novčanih iznosa u i na teritoriju njene države koji se odnose na njihova ulaganja, kao i preostala plaćanja u vezi sa ulaganjem. Ta plaćanja uključuju posebno, mada ne i isključivo:

- a) ulaganje i dodatna sredstva za održavanje ili povećanje uložених sredstava;
- b) prihode;
- v) sredstva dobijena na osnovu otplate kredita odobrenih privrednim društvima;
- g) prihode od likvidacije ili ukupne ili delimične prodaje ulaganja;
- d) iznosi naknada isplaćenih na osnovu čl. 4. i 5. ovog sporazuma;
- đ) plaćanja na osnovu rešavanja sporova u smislu člana 9. ovog sporazuma;
- e) nepotrošene zarade zaposlenih kod ulagača koji su državljani države jedne Strane, a koji vrše aktivnosti u vezi sa ulaganjem na teritoriji države druge Strane.

2. Svaka Strana će obezbediti realizaciju plaćanja u vezi stava 1. ovog člana u slobodnoj konvertibilnoj valuti po (zvaničnom) kursu koji preovladava na tržištu Strane na teritoriji čije države je ulaganje izvršeno, na dan kada se transfer vrši.

3. Strana može odložiti ili sprečiti transfer iz st. 1. i 2. ovog člana primenom jednakih, nediskriminatornih mera i uz odgovarajuću primenu njenih zakona i propisa u vezi sa preduzimanjem zaštitnih mera u određenom vremenskom periodu, koje se mogu preduzeti u izuzetnim okolnostima, kao što su: ozbiljan poremećaj u platnom bilansu ili spoljne finansijske poteškoće.

4. Mere iz stava 3. ovog člana će biti:

- a) u skladu sa Statutom Međunarodnog monetarnog fonda od 22.jula 1944. godine sve dok je Strana koja preduzima mere potpisnik ovog Statuta;
- b) privremene i eliminisane čim to dozvole okolnosti o čemu će druga Strana biti odmah obaveštena.

5. Ništa u ovom članu neće uticati na prava ili preuzete obaveze Strane po osnovu njenog članstva u Međunarodnom monetarnom fondu.

Član 7.

Prenos prava (Subrogacija)

1. Ako Strana ili njena ovlašćena agencija izvrši plaćanje naknade štete ulagaču sopstvene države na osnovu garancije koju je dala za ulaganje na teritoriji države druge Strane, druga Strana će priznati:

(a) prenos na prvu Stranu ili na njenu ovlašćenu agenciju svih prava i potraživanja ulagača, koji je oštećen na osnovu zakona ili na osnovu pravnog posla, i

(b) da je prva Strana ili njena ovlašćena agencija, na osnovu subrogacije ovlašćena da ostvaruje takva prava ili realizuje takva potraživanja u skladu sa subrogacijom i da je dužna da preuzme obaveze koje se odnose na ulaganje.

2. Prava i potraživanja koja su preneti subrogacijom na prvu Stranu ugovornicu ne mogu biti veća od prvobitnih prava i potraživanja ulagača.

3. Subrogacija prava i obaveza osiguranog ulagača odnosi se takođe i na transfer plaćanja koji se vrši u skladu sa članom 6. ovog sporazuma.

Član 8.

Rešavanje sporova između Strana

1. Sporovi koji nastanu između Strana u vezi sa tumačenjem ili primenom ovog sporazuma rešavaće se, po mogućnosti, konsultacijama i pregovorima.

2. Ako se spor između Strana ne može rešiti na ovaj način u roku od šest (6) meseci od dana kada je zatraženo započinjanje pregovora on će, na zahtev jedne Strane, biti podnet arbitražnom sudu na rešavanje.

3. Arbitražni sud iz stava 2. ovog člana će se konstituisati za svaki pojedinačni slučaj, na sledeći način: u roku od tri (3) meseca od prijema zahteva za arbitražu, svaka Strana će imenovati po jednog člana arbitražnog suda. Ova dva člana će u roku od dva (2) meseca odabrati trećeg člana - državljanina treće zemlje, koji će, uz saglasnost obe Strane, biti imenovan za predsednika arbitražnog suda.

4. Ako se u rokovima utvrđenim u stavu 3. ovog člana ne izvrše potrebna imenovanja, svaka Strana može, u odsustvu nekog drugog sporazuma, zatražiti od Predsednika Međunarodnog suda pravde UN da obavi potrebna imenovanja. Ako je Predsednik Međunarodnog suda pravde državljanin države bilo jedne ili druge Strane, ili ako je na drugi način sprečen da obavi ovu funkciju, zatražiće se od Potpredsednika Međunarodnog suda pravde UN da obavi potrebna imenovanja. Ako je potpredsednik Međunarodnog suda pravde državljanin države bilo jedne ili druge Strane, ili ako je i on sprečen da obavi ovu funkciju, svaka Strana može zatražiti da najstariji po starešinstvu član Međunarodnog suda pravde obavi potrebna imenovanja.

5. Arbitražni sud će odlučivati na osnovu odredaba ovog sporazuma, kao i opšteprihvaćenih principa i pravila međunarodnog prava. Arbitražni sud donosi odluke većinom glasova. Njegove odluke su obavezujuće za obe Strane.

6. Svaka Strana će snositi troškove učešća svog predstavnika u arbitražnom postupku. Troškove Predsednika i preostale troškove podjednako će snositi obe Strane. Arbitražni sud može, ipak, svojom odlukom naložiti da jedna Strana snosi veći deo troškova, i ovakva odluka će biti obavezujuća za obe Strane. Arbitražni sud utvrđuje sopstveni postupak rada.

Član 9.

Rešavanje sporova između ulagača i države druge Strane

1. Sporovi između ulagača države jedne Strane i države druge Strane koji proizilaze iz obaveza u skladu sa ovim sporazumom i u vezi sa ulaganjima ulagača prve Strane rešavaće se prijateljskim putem između dve strane u sporu.

2. Ako se spor iz stava 1. ovog člana ne može rešiti pregovorima u roku od šest (6) meseci od dana prijema pismenog zahteva za rešavanje, spor može, po izboru strana u sporu, biti podnet na rešavanje:

a) nadležnom sudu Strane na teritoriji čije države je izvršeno ulaganje; ili

b) *ad hoc* arbitražnom sudu, koji je osnovan u skladu sa Arbitražnim pravilima Komisije Ujedinjenih nacija za Trgovinsko pravo (*UNCITRAL*). Arbitražni sud Međunarodne trgovinske komore će biti ovlašćeno telo imenovano u skladu sa članom 6. stav 2. Arbitražnih pravila.

v) Međunarodnom centru za rešavanje investicionih sporova, osnovanom u skladu sa odredbama Konvencije o rešavanju investicionih sporova između država i državljana drugih država, otvorene za potpisivanje u Vašingtonu 18. marta 1965.

godine, ukoliko su obe Strane potpisnice Konvencije, sa ovlašćenjem arbitražnog suda u Parizu/Ženevi u skladu sa članom 63. Konvencije, ili

g) arbitražnom sudu Međunarodne trgovinske komore sa sedištem u Parizu/Ženevi.

3. Ukoliko je ulagač države jedne Strane ili druga Strana ili njena ovlašćena agencija potpisala investicioni sporazum, kojim se predviđa postupak rešavanja sporova koji proizilaze iz ovog sporazuma, primeniće se taj postupak.

4. Uлагаč države jedne Strane će izgubiti pravo na pristup arbitražnom sudu u skladu sa stavom 2. ovog člana, u slučaju subrogacije – u skladu sa članom 7. ovog sporazuma.

5. Arbitražna presuda doneta u skladu sa stavom 2. ovog člana će biti obavezujuća za strane u sporu. Svaka Strana će obezbediti izvršenje te odluke na teritoriji svoje države.

Član 10.

Primena drugih odredaba

Ako zakoni i propisi bilo koje od Strana, odnosno međunarodni sporazumi čiji su potpisnici države Strana, ili budući sporazumi čiji potpisnici mogu postati, sadrže odredbe, kojima se ulaganjima ulagača druge Strane, daje tretman koji je povoljniji od tretmana koji se obezbeđuje ovim sporazumom, takvi zakoni, propisi i međunarodni ugovori će, u meri u kojoj su povoljniji, imati prednost nad ovim sporazumom.

Odredba ovog člana ne daje pravo Strani da koristi bilo koji metod rešavanja sporova između ulagača i Strane, osim kako je propisano članom 9. ovog sporazuma.

Član 11.

Konsultacije

Predstavnici Strana mogu, kada je potrebno, održati konsultacije, u vezi sa primenom ovog sporazuma. Te konsultacije će se održati na predlog jedne Strane. Datum i mesto konsultacija će se dogovoriti diplomatskim putem.

Član 12.

Primena sporazuma

Odredbe ovog sporazuma se odnose na ulaganja koja su ulagači države jedne Strane izvršili na teritoriji države druge Strane pre kao i posle stupanja na snagu ovog sporazuma, ali će se primenjivati od dana stupanja na snagu ovog sporazuma, s tim što se neće primenjivati na sporove koji su nastali u vezi sa ulaganjem, ili bilo kakve zahteve koji su ispostavljeni pre njegovog stupanja na snagu.

Član 13.

Izmene

Ovaj sporazum može biti izmenjen i dopunjen uzajamnom pismenom saglasnošću Strana, koje stupaju na snagu na način predviđen članom 14. stav 1. ovog sporazuma. Te izmene i dopune postaju sastavni deo ovog sporazuma.

Član 14.

Stupanje na snagu i prestanak važenja Sporazuma

1. Ovaj sporazum stupa na snagu na dan prijema diplomatskim putem poslednjeg pisanog obaveštenja o ispunjenju unutrašnje procedure Strana neophodne za njegovo stupanje na snagu.

2. Ovaj sporazum se zaključuje na period od deset (10) godina i automatski će nastaviti da važi u neograničenom periodu, osim ako jedna Strana ugovornica pismeno ne obavesti drugu Stranu ugovornicu, najmanje dvanaest (12) meseci pre isteka roka njegovog važenja, o svojoj nameri da raskine Sporazum.

3. Kada se radi o ulaganjima realizovanim pre isteka roka važenja ovog sporazuma odredbe članova 1.-12. ovog sporazuma i dalje će važiti u periodu od narednih deset godina od datuma prestanka njegovog važenja.

U POTVRDU ČEGA su dole potpisana lica, valjano ovlašćena od svojih Vlada, potpisala ovaj sporazum.

Sačinjeno u Astani, dana 07. oktobra 2010. godine, u dva originala, svaki na srpskom, kazaškom, ruskom i engleskom jeziku pri čemu su svi tekstovi podjednako autentični. U slučaju bilo kakve razlike u tumačenju odredaba ovog sporazuma, primenjivaće se tekst na engleskom jeziku.

Za Vladu Republike Srbije

Za Vladu Republike Kazahstan

Slobodan Milosavljević s.r.

Žanar Ajdanova s.r.

Član 3.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije-Međunarodni ugovori”.